

DE KRACHT EN BESCHERMING DIE UITGAAN VAN GEPASTE MUZIEK

Ouderling Russell M. Nelson

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Haardvuuravond van CES voor jongvolwassenen • 4 mei 2008 • Brigham Young University

Het doet mij genoegen dat ik met mijn vrouw, Wendy, in uw midden kan zijn, broeders en zusters. Wij zenden dit vanuit het Marriott Center aan de BYU in Utah uit naar luisteraars over de hele wereld. Ik wil jullie allemaal bedanken voor je komst.

Ook verwelkomen we allen die binnenkort hun high school-opleiding afronden en voor het eerst een CES-haardvuuravond bijwonen. Als je naar het hoger onderwijs gaat om je opleiding voort te zetten, dan hoop ik dat je naar het instituut gaat, zodat je het wereldse onderwijs in balans brengt met deze grote bron van geestelijke kracht. Je krijgt ook geregeld de kans om naar CES-haardvuuravonden zoals deze te gaan. Maak daar gebruik van. Ze zullen je verstand verlichten en je aanmoedigen.

De titel van mijn boodschap is: 'De kracht en bescherming die uitgaan van gepaste muziek.' Dat onderwerp is vooral van belang voor jongvolwassenen. Zoals jullie weten, zijn er veel mensen van jullie leeftijd die belangrijke bijdragen hebben geleverd aan gepaste muziek, als tekstschrijver, componist of liefhebber en luisteraar.

Kracht

De kracht van gepaste muziek was vanavond al te voelen toen we bij de openingslofzang deze woorden zongen:

'Komt, gij kind'ren van de Heer,
zingen wij een lied ter eer
van de Heer, die binnenkort
hier op aarde koning wordt.'¹

Door muziek verhieven wij onze stem in krachtige lofzang en gebed.

Zo'n lofzang is een goed voorbeeld van de soort aanbidding die God behaagt. Zijn profeet heeft ons geleerd: 'looft de Heer met gezang (...) en met een gebed van lofprijzing en dankzegging.' (LV 136:28).

Ik wil graag mijn oprechte waardering uitspreken voor het koor van het instituut uit Ogden. Dank u, broeder Ritchie, broeder Simon en leden van het koor, voor

uw prachtige muziek. Daarmee hebt u niet alleen de Heer geloofd, maar bovendien ons hart diep geraakt.

Toen het koor 'When I Survey the Wondrous Cross' zong, was ik diep ontroerd. De boodschap richt zich op de verzoening van Jezus Christus. De tekst, van de hand van Engelse dichter Isaac Watts, verdient het om herhaald te worden:

Als ik het wonderlijke kruis aanschouw
Waarop de Vorst van de heerlijkheid gestorven is,
Is het als een verlies dat ik mijn rijkste verdienste
beschouw,
En ik veracht al mijn hoogmoed.

De Heer verhoede dat ik zou roemen,
Dan in de dood van Christus, mijn God;
Al het ijdele dat mij zo bekoort, kan ik niet
verbloemen,
Maar ik offer ze op aan zijn bloed. (...)

Al was de gehele natuur van mij,
Dan nog was dat een te klein geschenk
Voor die liefde die zo verbazend, zo goddelijk zij,
Die mijn ziel, mijn leven, mijn alles vereist.²

En Isaac Watts eiste ook veel van zichzelf. Hij schreef ongeveer zeshonderd lofzangen. Twee van zijn meest productieve jaren lagen tussen de tijd dat hij op zijn twintigste zijn middelbare-schooldiploma haalde en hij op zijn tweeëntwintigste een baan vond als onderwijzer. Al op die jonge leeftijd ontsproten er veel fantastische lofzangen aan zijn gemoed. In ons zangboek zijn onder meer de teksten van de lofzangen 'Juich, wereld, juich!', 'Uw dienst is zoet' en 'Hij stierf! De grote Redder stierf' van de hand van Isaac Watts.

Als kleine jongen had Isaac Watts al dichterlijk potentieel. Hij begon een keer tijdens het gezinsgebed te lachen. Zijn vader vroeg waarom. Isaac antwoordde dat hij een geluid had gehoord, zijn ogen had open gedaan en een muis een koord in een hoek had zien beklimmen. En toen had hij onmiddellijk gedacht:

'Bij gebrek aan een trap, beklom met opzet
Een muis een koord voor zijn gebed.'

De vader vond dat oneerbiedig en hij besloot een lijfstraf toe te passen, tijdens welke Isaac uitriep:

‘Genade, vader, wilt mij genade schenken,
Dan beloof ik geen versjes meer te bedenken.’³

Ik wil ook nog iets zeggen over een ander lied in ons zangboek. De tekst van ‘Gij zijt groot’ is oorspronkelijk geschreven door een jonge predikant uit Zweden. Hij heette Carl Gustav Boberg. Hij was pas 25 jaar. Hij legde eens na een kerkdienst lopend langs de zuidoostkust van Zweden meer dan drie kilometer in onweer af. Dat inspireerde hem om deze tekst te schrijven, die later vertaald is.

‘O, Here God, als ik met diepe eerbied
kijk naar uw schepping ongeëvenaard;
de zon en maan, een ster die snel voorbijschiet,
uw macht in ’t gans heelal geopenbaard,
dan zingt mijn ziel, mijn Heiland God, tot u:
ja, Gij zijt groot, oneindig groot.’⁴

Mij werd tijdens een zendelingenconferentie eens door een uiterst medelevende, tot tranen toe bewogen, zending gevraagd: ‘Waarom moest Jezus zo veel lijden?’ Ik pakte ons zangboek, sloeg deze lofzang op, en beantwoordde zijn vraag met de volgende regels:

‘En als ’k bedenk dat God zijn Zoon niet spaarde,
Hem sterven liet uit liefde zonder peil;
dat Hij aan ’t kruis mijn zonden op zich laadde,
daar leed en stierf als losprijs voor mijn heil.’⁵

Jezus leed zo vanwege zijn liefde voor jou en mij. Wat een boodschap! Gepaste muziek heeft een krachtige uitwerking. Het heeft de kracht om ons nederig, bidvend en dankbaar te maken.

Profeten in alle tijden hebben ons geleerd hoe belangrijk gepaste muziek is bij onze aanbedding. Om dat te illustreren, wil ik enkele schriftteksten aanhalen.

In het Oude Testament worden wij aangespoord: ‘Juicht de Here, gij ganse aarde, breekt uit in gejubel en psalmzingt’ (Psalm 98:4). In het Hebreeuws betekent dit letterlijk dat we het moeten *uitroepen* en *zingen* van vreugde. Zet die enthousiaste geest eens af tegen taferelen in de kerk waar sommigen passief en zonder veel vreugde meezingen.

In het Nieuwe Testament wordt jullie en mij aangeraaden om van binnen een bron van goede muziek te hebben:

‘spreekt onder elkander in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zingt en jubelt de Here van harte,

‘dankt te allen tijde in de naam van onze Here Jezus Christus God, de Vader, voor alles’ (Efesiërs 5:19–20).

In een andere nieuwtestamentische tekst staat: ‘Het woord van Christus wone rijkelijk in u (...), en spreekt onder elkander in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zingt en jubelt de Here van harte’ (Kolossenzen 3:16).

Uit het Nieuwe Testament vernemen we ook dat de Heer en zijn apostelen het laatste avondmaal besloten met een lofzang alvorens naar de Olijfberg te gaan (zie Matteüs 26:30). Die traditie bestaat nog steeds. Telkens als de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen in de tempel bijeenkomen, beginnen we met een lofzang. Daarmee zet het een fijne, geestelijke toon voor onze overwegingen.

In het Boek van Mormon staat dat iemands verlangen om lofzangen tot de Heer te zingen voortkomt uit diens volledige bekering tot Hem. Alma stelt deze indringende vraag: ‘Ik zeg u, mijn broeders: indien gij een verandering van hart hebt ondergaan, en indien gij gestemd waart het lied der verlossende liefde te zingen, zou ik willen vragen: kunt gij nu zo gestemd zijn?’ (Alma 5:26.)

Ammon riep later uit: ‘Gezegend zij de naam van onze God; laten wij zijn lof zingen, ja, laten wij zijn heilige naam dank brengen, want Hij bewerkt gerechtigheid voor eeuwig’ (Alma 26:8).

Een volledige bekering is de sleutel tot Gods grootste zegeningen. In de Leer en Verbonden lezen we deze verklaring van de Heer: ‘Want mijn ziel schept genoegen in het gezang des harten; ja, het gezang der rechtvaardigen is Mij een gebed, en het zal verhoord worden met een zegen op hun hoofd’ (LV 25:12).

In het voorwoord van ons zangboek schrijft het Eerste Presidium het volgende:

‘Gewijde muziek is een essentieel onderdeel van onze bijeenkomsten. De lofzangen zorgen voor een sfeer waarin de Geest van de Heer aanwezig kan zijn, roepen een gevoel van eerbied op, scheppen een band onder de leden en zijn een middel om de Heer te loven.

‘De beste redevoeringen worden soms gehouden in de vorm van een lofzang. Lofzangen zetten ons aan tot bekering en goede werken, sterken ons getuigenis

en ons geloof, troosten de treurenden en de ontmoedigden, en motiveren ons om tot het einde toe te volharden.'

'Wij hopen dat de lofzangen in toenemende mate gezongen zullen worden in onze wijken en gemeenten. Wij stimuleren alle leden, of zij nu muzikale aanleg hebben of niet, om hun stem bij de onze te voegen en de lofzangen te zingen. Wij hopen dat de leiders, de leerkrachten en de leden die gevraagd worden om te spreken, vaak dit zangboek zullen openslaan om daaruit prachtige en indringende redevoeringen in dichtvorm te halen. (...) En dan staat er verder:

'Heiligen der laatste dagen moeten hun woning met goede muziek vullen. (...)

'Lofzangen kunnen ons ook kracht geven om de verleidingen van de tegenstander te weerstaan. Wij sporen u aan om uw favoriete lofzangen uit het hoofd te leren en de bijbehorende schriftteksten te bestuderen. Als er zich dan slechte gedachten aan u opdringen, zingt u zachtjes een lofzang, waardoor u het kwade met het goede verdrijft.'⁶

Gepaste muziek heeft ook de kracht om te overtuigen. Dat leren we uit de geschriften van John Jaques. Hij was in 1827 in Engeland geboren, in het gezin van ouders die Wesleyan methodisten waren. In zijn jonge jaren zocht John ernstig naar de ware godsdienst. Hij kreeg intensief onderricht van zendelingen en werd op achttienjarige leeftijd lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Johns strenge vader was van streek toen hij het nieuws hoorde, en schreef: 'Ik zou willen (...) dat je naar de kerk van de Wesleyans ging. Zij [de mormonen] leren je niet om (...) je ouders te eren en te gehoorzamen. Ik (...) hoop dat je het idee om tot een dergelijke groepering te behoren, opgeeft. (...) Het is niet echt.'

Johns antwoord, gedateerd 14 maart 1847, toen hij nog maar twintig jaar was, omvatte onder meer deze woorden: 'Geliefde vader, Ik (...) bid (...) dat ik (...) de zaken van het koninkrijk Gods mag begrijpen en mijn denkbeelden op u overbrengen. . . . Sinds ik [lid van de kerk ben geworden], zijn mijn ogen open gegaan en ben ik de waarheid gaan begrijpen. Ik kan getuigen van de waarheid (...), van de leringen (...) in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'⁷

Drie jaar later schreef John Jaques de tekst van deze lofzang, die wij zo goed kennen en waarderen:

O zeg, wat is waarheid? de grootste schat,
aardse weelde is haar niet gelijk.

Onschatbaar zal spoedig haar waarde ook zijn
als de vorst'lijke kroon wordt gerekend slechts schijn,
wordt gerekend als stof en als slijk.

O zeg, wat is waarheid? De schoonste prijs
voor het streven van God en de mens.
Ga, zoek in de diepte, wellicht vindt ge haar,
of stijgt omhoog en aanschouw haar aldaar,
z'is het voorwerp van d'edelste wens.

De scepter ontvalt eens des heersers hand
als hij tegen gerechtigheid strijdt.
Maar d'eeuwige waarheid zal staan immer pal,
niets kan haar verand'ren of brengen ten val,
ze weerstaat zelfs de tand van de tijd.

Zeg dan, wat is waarheid? Het laatst' en het eerst',
z'overschrijdt zelfs de grens van de tijd.
Moog' hemel en aarde ook eenmaal vergaan,
dan verblijft nog de waarheid, de som van 't bestaan,
onverwoestbaar in al d'eeuwigheid.'⁸

John stond pal voor zijn overtuiging van de waarheid. Hij bleef getrouw en werd uiteindelijk in 1889 assistent van de kerkhistoricus, welke functie hij vervulde tot aan zijn dood op 1 juni 1900.

Muziek heeft de fijne kracht om eensgezindheid en liefde in het gezin te bevorderen. Het is niet alleen een belangrijk onderdeel van de gezinsavond, maar kan ook een goede invloed hebben als de kinderen niet meer zo jong zijn. Afgelopen Kerstmis maakte ik als cadeautje voor de familie een cd-opname van muzikale herinneringen. Ik ging aan de piano zitten en nam verschillende muziekstukken op die ik door de jaren heen voor de kinderen had gespeeld of gezongen. Ze waardeerden het. Enkele kleinkinderen zeiden me dat ze de cd 'cool' vonden.

Om de blijvende voordelen van gepaste muziek thuis te illustreren, heb ik onze beschikbare dochters gevraagd om vanavond voor jullie te zingen. Ze doen dat al met veel plezier sinds hun jeugd. Dochters, ik zal jullie nu introduceren. Misschien kunnen jullie naar de aanwezigen wuiven als ik je naam noem — Marsha Workman, Wendy Maxfield, Gloria Irion, Brenda Miles, Sylvia Webster, Julie Wittwer, Laurie Marsh, Rosalie Ringwood en Marjorie Helsten.

Onze schoondochter Britney had hier willen zijn, maar is verhinderd. Ze heeft elf dagen geleden een baby gekregen. En er ontbreken twee andere stemmen —

onze overleden dochter Emily en haar engelachtige moeder Dantzel. Misschien kijken ze door hun venster in de hemel mee. Onze zoon, Russell, en ik zingen ook graag met hen mee, maar we willen jullie dat vanavond niet aandoen.

Om te illustreren hoeveel verschillende generaties thuis aan gepaste muziek kunnen bijdragen, worden onze dochters begeleid door twee van hun eigen dochters: Katie Irion Owens aan de piano en Rachel Miles, van zestien, op de dwarsfluit. Zij zingen en spelen: 'Jesus, the Very Thought of Thee.' Na hun muziek breng ik de rest van mijn boodschap. Dames, ga je gang.

[De dochters en kleindochters van ouderling Nelson zingen en spelen 'Jesus, the Very Thought of Thee.']

Dankjewel, dochters en kleindochters. Wendy en ik houden veel van jullie en van jullie mannen en kinderen.

Velen van jullie kunnen in de toekomst de muziekkeuze voor onze kerkdiensten beïnvloeden. Misschien hebben jullie daarbij wat aan de volgende ideeën. Bedenk dat muziek de kracht heeft om geestelijk te voeden.⁹ Het heeft genezingskracht.¹⁰ Het heeft de kracht om aanbidding mogelijk te maken, het stelt ons in staat om de verzoening te overdenken, en de herstelling van het evangelie, met zijn verlossende beginselen en verhogende verordeningen. Muziek geeft ons de kracht om gebedsvolle gedachten te uiten en te getuigen van heilige waarheden.

Muziek heeft de kracht om taalbarrières te overwinnen. De meest ontroerende samenzangervaringen die ik heb gehad, waren in talen die ik niet kende. En toch spraken zij mijn ziel sterk aan.

Het doel van muziek in onze kerkdiensten is niet uitvoering, maar aanbidding. Onder gebed uitgezochte composities en uitmuntende uitvoeringen zijn gepast in onze erediensten als en wanneer de leden een geest van aanbidding en openbaring voelen. Kerkmuziek behoort de Heer en zijn werk te ondersteunen en geen aandacht voor zichzelf op te eisen.

BESCHERMING

Gepaste muziek heeft niet alleen kracht, maar kan ook beschermen. President Boyd K. Packer heeft ons dat al jarenlang geleerd. Hij heeft al vaak een andere verklaring aangehaald die het Eerste Presidium vele jaren geleden heeft gegeven: 'Muziek kan worden gebruikt om te verheffen en te inspireren of een

boodschap uit te zenden die verlaagt en vernietigt. Daarom is het van groot belang dat de heiligen der laatste dagen bij het bepalen van de soort muziek waarmee zij zich inlaten te allen tijde de evangeliebeginselen hanteren en ernaar streven zich door Geest te laten leiden.'¹¹

Broeders en zusters, waar we ons ook bevinden, laten we zorgvuldig kiezen waar we naar kijken en luisteren. Sommigen onder jullie zouden niet bewust porno in je woning toelaten, maar je laat wél muziek in je leven toe die net zo'n vernietigende uitwerking kan hebben.

Veel jongeren luisteren naar muziek die als hard en snel beschreven kan worden, en die harder en sneller wordt. De bedoeling ervan is om op te winden, niet om te kalmeren. Pas op voor dergelijke muziek.

Zoals jullie weten beschadigt langdurige blootstelling aan harde geluiden in de loop van de tijd gevoelige organen zoals het gehoor. Maar als je te veel naar harde muziek luistert, is de kans ook groter dat je geestelijk doof wordt. Je kunt de stille zachte stem dan misschien niet meer horen. In de Schriften staat: 'De Heer, uw God, (...) heeft met de stem van een zachte stilte tot u gesproken, maar gij waart gevoelloos geworden, zodat gij zijn woorden niet hebt kunnen voelen' (1 Nephi 17:45).

Verlaag jezelf niet met de verdovende armzaligheid en oneerbiedigheid van muziek die jou niet past. Wis die troep uit je gedachten en van je iPod. Bescherm je normen! Wees selectief! Wees verstandig!

Sta niet toe dat ongepaste, rauwe muziek een plek in je leven krijgt. Het is *niet* ongevaarlijk. Het kan je verweer verzwakken en toestaan dat je ongepaste gedachten krijgt en de poort openzet naar ongepaste daden. Bedenk alsjeblieft:

'Hetgeen niet opbouwt, is niet van God, doch is duisternis.

Hetgeen van God is, is licht' (LV 50:23–24).

Beste broeders en zusters, laat alsjeblieft alleen gepaste beelden en geluiden toe in je gedachten. Ontwikkel je kostbare gave van de Heilige Geest. Bescherm die als het kostbare geschenk dat het is. Luister goed naar zijn communicatie. Dan zul je geestelijk sterker worden. Je kent vast wel de spreuk: 'Zoals iemand diep in zijn hart denkt, zo is hij' (Spreuken 23:7 [naar de King Jamesvertaling van de Bijbel]). Wie zijn gedachten beheerst, beheerst zijn daden. Gepaste muziek kan je ziel inderdaad kracht en bescherming bieden.

Als slotlied voor onze haardvuuravond zingt het instituutskoor uit Ogden 'Our Prayer to Thee.'¹² Ik heb de tekst van dat lied geschreven als uiting van mijn gebedsvolle gevoelens voor onze Vader in de hemel. Ontvang dit gebed alsjeblieft als deel van mijn getuigenis dat God onze Vader is en dat wij zijn kinderen zijn. Ik weet dat Hij leeft. Jezus Christus is de Christus, en het hoofd van deze kerk, die zijn heilige naam draagt. Joseph Smith is de profeet van deze bedeling. President Thomas S. Monson is de profeet die de Heer nu op aarde vertegenwoordigt. Dat is mijn getuigenis, en ik geef jullie ieder mijn zegen en liefde, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen.

NOTEN

1. 'Komt, gij kind'ren van de Heer', lofzang 35.
2. B. B. McKinney, red., *The Broadman Hymnal* (1940), nr. 191.
3. "Isaac Watts, hymn-writer," <http://elvis.rowan.edu/~kilroy/JEK/11/25c.html>.
4. 'Gij zijt groot', Lofzang 54.
5. Lofzang 54.
6. *Lofzangen*, vii–viii.
7. Russell M. Nelson, *The Power within Us* (1988), pp. 90–91; zie Stella Jaques Bell, *Life History and Writings of John Jaques*, pp. 19–21.
8. 'O zeg, wat is waarheid?', Lofzang 177.
9. Zie Jay E. Jensen, in *Liahona*, mei 2007, pp. 11–13.
10. Zie 'De genezende kracht van lofzangen', *Liahona*, april 2008, pp. 36–39.
11. Ouderling Boyd K. Packer in de oktoberconferentie van 1973.
12. Zie *Liahona*, mei 2003, p. 9. De originele Engelse tekst van de lofzang volgt hieronder.

Our Prayer to Thee

We pray to Thee, our Heavenly Father,
With grateful hearts and fond emotion.
We thank Thee for our great Exemplar—
Thy beloved and atoning Son—
Who gave Himself as sacred ransom,
That we could live again with Thee!
Our joy is full, our song so gladsome;
Renew our faith and hope in Thee.

We pray to Thee, our Heavenly Father,
With thankful hearts and adoration.
We thank Thee for our loving Savior,
Who redeemed us from death and sin;
He gave to us His truth to brighten
Our path, to help us walk His way,
To love and serve, to lift and lighten
The lives of all who will obey.

We pray to Thee, our Heavenly Father,
With gratitude and deep devotion
For loving faith and endless splendor—
Eternal glory—bound as one!
We pray for mercy and forgiveness
And hope to know Thy holy will.
We yearn for Thee, we plead in meekness,
Thy trust in us may we fulfill.